

Skattedirektoratet

Saksbehandler
Torstein Kinden Helleland

Deres dato

Vår dato

29. oktober 2004

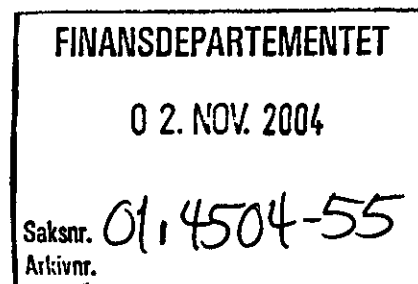
Telefon
22 07 81 39

Deres referanse

Vår referanse

2004/04617//008

Finansdepartementet
Finansmarkedsavdelingen
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Høring - Utkast til forskrift om regnskapsmessig behandling av utlån og garantier

Vi viser til deres brev av 13. september 2004. Skattedirektoratet støtter i det vesentlige utkastet, men vil knytte enkelte kommentarer til følgende forhold.

Innledningsvis vil vi bemerke at forslaget med sine objektive kriterier bør kunne føre til en mer ensartet praksis og ligningsmessig likebehandling. Gjeldende regler kan som påpekt i høringsnotatet av 6. mars 2002 oppfattes som uklare, skjønnsbetonte og vanskelig praktiser- og kontrollerbare. Kredittilsynet har også avdekket store variasjoner i bankenes praksis.

Tapsforskriften er gjeldende som skatterettslig tidfestingsbestemmelse, jf. vår høringsuttalelse av 3. juli 2002. Det er ikke vurdert i utkastet hvorledes de foreslåtte endringene vil innvirke på den skattemessige tidfestingen i forhold til gjeldende rett. Vi antar denne vurderingen vil inngå i den generelle gjennomgang av forholdet mellom nye regnskapsregler og skatt som departementet varslet i Ot. prp: nr. 89 (2003-2004).

Forskriften kan innebære en forskjellsbehandling overfor andre foretak som har utlån/fordringer. Etter omstendighetene kan slik forskjellsbehandling reise spørsmål i forhold til statsstøttereglene i EØS-avtalen. Det kan i denne forbindelse nevnes at da danske myndigheter innførte tilsvarende regler, fant de det nødvendig å legge forslaget fram for EU-kommisjonen. Vi har ikke vurdert om notifikasjon av den norske ordningen er nødvendig etter EØS-avtalen.

Et av hensynene bak forskriften er at regnskapene skal være sammenlignbare, uavhengig av om foretakene følger IFRS eller regnskapsloven. Utkastet inneholder avvik fra IAS 39, den vil ikke nødvendigvis ta høyde for fremtidige endringer i IFRS og den er bygget på Kredittilsynets egen tolkning av IAS 39, ikke IFRIC sin. Slik vi ser det, kan vi i fremtiden ende opp med to regelsett som avviker i stadig større grad fra hverandre. Dette er ikke en heldig utvikling med hensyn på sammenlignbarhet. Beskatningen kan også bli forskjellig på bakgrunn av forskjeller i de regelsett som benyttes. På denne bakgrunn kan det reises spørsmål om ikke virksomheter som faller inn under forskriften, burde pålegges å bruke IAS 39 sine vurderingsregler for utlån direkte. Vi anser de som omfattes av forskriften som profesjonelle regnskapsprodusenter som vil ha ressurser og kompetanse til å benytte IAS 39.

Postadresse
Postboks 6300, Etterstad
0603 Oslo
skattedirektoratet@skatteetaten.no

Kontoradresse
Fredrik Selmers vei 4
Org. nr: 974761076

Sentralbord
22 07 70 00
Telefaks
22 07 71 08

Virkeområde for forskriften er i følge forskriftens § 1-1 forretningsbanker, sparebanker mv. Vi stiller spørsmål ved om utenlandske filialer faller inn under forskriften og ber om en klargjøring.

Forskriften angir å regulere utlån. Vi ønsker avklart hva som inngår i dette begrepet, særlig om det tilsvarer "loans" i IAS 39. At "Receivables" (vare- og tjenestefordringer) ikke er omtalt i utkastet kan tyde på at de ikke er ment omfattet. På den annen side gis forskriften anvendelse på finansieringsforetak og disses fordringer anses regulert av gjeldende tapsforskrift. Vi ser også behov for å få avklart om begrepene "loans" og eventuelt "receivables" er ment avgrenset på samme måte som etter IAS 39, eksempelvis overfor egenkapital, markedsnoterte papirer og når det gjelder kravet om oppsplitting av derivater.

Et særlig problemområde er finansiell leasing. Slik praksis har utviklet seg blir slike kontrakter lettere klassifisert som salg i regnskapsretten enn etter skatteretten. Ved slik ulik klassifisering blir det etter ligningspraksis innrømmet dobbelt fradrag - avskrivningsfradrag etter den skatterettslige klassifikasjon og fradrag for avsetning etter tapsforskriften. Den tidfestingsfordel som således oppstår, bør tas opp til lovpolitisk vurdering. Vi viser i den forbindelse til vårt brev av 12. mai 2004 til Skattelovavdelingen.

Vi antar at også lån/fordringer foretaket erverver i annenhåndsmarkedet er ment omfattet av forskriften, jf. de seneste endringer i IAS 39 på dette punktet. Uttrykket "etableringstidspunktet" i § 2-1 kan imidlertid forstås å kun omfatte de lån/fordringer foretaket selv etablerer. Det kan derfor være nødvendig for klargjøring på dette punkt.

I anledning lån/fordringer ervervet i annenhåndsmarkedet tror vi også det kan være behov for, på hensiktsmessig måte, å omtale den problemstilling som tas opp i BC 32.

Ved beregning av tap åpner § 2-5 for bruk av to alternative metoder, enten skal den mest sannsynlige tapsstørrelsen eller statistisk forventet verdi av mulige tapsutfall legges til grunn. Førstnevnte alternativ kan være beste estimat, men kan også åpne for vilkårlige resultater. Av den grunn og for å sikre likebehandling og sammenlignbarhet bør denne valgmuligheten, hvis den opprettholdes, begrenses i samsvar med IAS 37 som krever at beste estimat skal brukes.

Til slutt forutsetter vi at begrepsbruken tilpasses den senere offisielle oversettelsen av IFRS.

Vennlig hilsen

Jan Hoelstad
kontorsjef
Avdeling næring

Torstein Kinden Helleland